

fæstning er til Stede, end at give Bevillinger som Udtryk for, at noget ganske andet, Bevillingsmagten vedkommende, er til Stede? — Jeg skal forlade dette og gaa over til en anden Side af Sagen og berøre ganske kort det, som er Sukkersiden, det, som skal faa denne Lov til at glide ned: det er det finansielle. Der stilles jo her i Udsigt en Nedgang af 250,000 Kr.; saa meget var der stillet i Udsigt oppe i Landstinget, men saa stor vil Nedgangen vel ikke endelig blive, med mindre Beregningerne ere forkerte, idet Udgifterne ere blevne forøgede i det Forslag, som her foreligger. Men dette er alligevel Sukkersiden i Forslaget; Sukkersiden er dette, at det bringer Nedgang. Det er det, der skal faa det til at glide ned, at man kan gaa ud og sige: Se, nu have vi vedtaget denne ny Hærorde, og nu faa vi Nedgang i de militære Udgifter. Men tror det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds og hans 23—24 Meningsfæller, at der er ret mange oplyste, selubevidste Vælgere, som tidligere have delt det Syn, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds har hævdet netop og særlig over for Kjøbenhavns Befæstning og vi med ham? Tror han, at der er mange af de Vælgere, som lade sig lokke af dette, naar de se paa, hvad der under Provisorietiden er udgivet imod Folketingets Vilje? Det ærede Medlem, som sidst talte, var ogsaa inde herpaa, men jeg skal nævne bestemte Tal, som behjæ det. Naar vi ville se efter, saa faa vi ud, at i Tiden fra 1885—94, altsaa i de 9 Aar, er der paa § 22 udover, hvad Folketinget har stemt for — og det gælder selvfølgelig alle de andre Poster — provisorisk udgivet med et rundt Tal 8½ Mill. Kr., paa § 23 3¼ Mill. Kr., paa § 26 vedrørende Krigsministeriet omtrent 35 Mill. Kr. og paa samme Paragraf vedrørende Marineministeriet 9¼ Mill. Kr., det er tilsammen omtrent 56 Mill. Kr., det er dette, som er blevet udgivet paa de provisoriske Budgetter ud over Folketingets Vedtagelse. Men lægge vi dertil, hvad der, efter hvad Regnskaberne uddræ, er taget paa Tillægsbevilling, og vi endvidere lægge til, hvad der efter Tillægsbevillingen for det Aar, vi nu ere gaaede ud af, er udgivet — der foreligger jo ikke Regnskab for dette Finansaar — bliver det tilsammen for disse 4 Poster, § 22, § 23, § 26 vedkommende Krigsministeriet og § 26 vedrørende Marineministeriet, tilsammen 67,960,000 Kr., altsaa med et rundt Tal 68 Mill. Kr. Naar vi saa sammenholde det Beløb, der her er Tale om, 250,000 Kr., med disse mange Millioner, som den høitærede Regering har brugt ud over det, Folketinget har stemt for og altsaa

gennem sin Afstemning har vist sig villigt til at give under ordinære Forhold, saa vi ud, at dette Beløb, som der her skal ringles for Vælgernes Dre med, er knap ¼ pCt. i Rente af hele det forbrugte Beløb. Jeg spørger: Tror det ærede Medlem og hans Meningsfæller med ham, at der er mange, der lade sig dupere af den Historie, at de ved at godkende, at der under Ministeriet Estrup i Provisorietiden 1885—94 er anvendt 68 Mill. Kr. ud over, hvad dette Ting har vist sig villigt til at bevilge i militære Djemed, saa denne ubetydelige Besparelse; tro de, at der er mange, der lade sig dupere af, at den samme Regering nu, for at faa dette godkendt, er villig til foreløbig at give nap og knap ¼ pCt. i Rente? Jeg er overbevist om, at det er ikke mange, der skal ganske andre store Sukkertager til, inden det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds og hans 23—24 Mænd faa dette til at glide ned i Vælgerne. Jeg siger, at foreløbig er Forholdet det, at det danske Folk faar ¼ pCt. af den Kapital, som ligger ude omkring i Kjøbenhavns Befæstning, begravet eller spist op. Thi vi have jo, som jeg alt har berørt, hørt det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen) udtale, at dette her er kun noget, som man har gjort af Hensyn til den politiske Situation, og at der er nødvendige Forslag udfødte. Og efter den Opfattelse, som vi ere vant til at se gjort gældende fra Højres Side, og som vi ikke have mindste Garanti for, ikke vil blive gjort gældende fremdeles, kunne vi være rolige for, at der vil komme Krab og yderligere Krab, som det ærede Medlem ogsaa saa stærkt fremhævede, og saa kunne vi komme til at styde en hvid Hind efter den Smule Rente, som der her er Tale om, og Hovedstolen er og bliver jo borte. Efter det, som jeg her har udtalt, vil det være klart, at min Stilling maa være den samme, som det ærede Medlems, der sidst talte, og min Opfordring til ærede Medlemmer her i Salen maa falde sammen med hans, der git ud paa at stemme imod dette Forslags Overgang til anden Behandling. Det, der her foreligger, er et Led i den Ræde, som er knyttet i disse Dage forud for den første April. Det er et Led i den Forsmædelse, som dette Ting drager ned over sig. Er der noget, der særlig har trængt sig paa hos mig i disse sorgelige Dage, saa er det det Spørgsmaal: Hvad har det menige danske Folk forbrudt sig, at det skal lide dette? Hvad har det gjort, at man handler saaledes med det? Naar man retter det Spørgsmaal hen imod Ministerbordet og den Side af Salen, som man tidligere lod